

РЕШЕНИЕ

№ 26627

гр. София, 01.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в публично заседание на 14.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2845** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на Д. Л. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ул. „ № 26, ет. 5, ап. 10, чрез адв. Т. Т., срещу Ревизионен акт № Р-22220424001282-091-001/24.09.2024 г., издаден от С. Й. Г. – орган, възложил ревизията, и С. А. Д. – ръководител на ревизията, изменен с Решение № 783/09.07.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с което РА е изменен като установеното задължение за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2022 г. в размер на 107 034,00 лв. е определено на 104 978,00 лв. ведно с лихви в размер на 19 807,52 лв.

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт, в потвърдената част с Решение № 783/09.07.2025г. Поддържа, че същият е нищожен поради липса на териториална компетентност на органите по приходите, извършили ревизията. Оспорва констатациите на ревизиращия екип относно наличието на недеklarирани доходи и неправилното определяне на данъчната основа по реда на чл. 122 от ДОПК. Обосновава липса на предпоставки за преминаване към ревизия по особения ред. Твърди, че органите по приходите не са кредитирали дадените от него обяснения относно произхода на постъпилите по банковите му сметки парични средства, както и че не са извършили необходимите проверки за изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства. Моли съда да отмени РА, в обжалваните части или алтернативно го обяви за нищожен.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на направените по делото разноски, за които представя списък на разноските с доказателства за плащане.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при

ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк. Й., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да вземе предвид мотивите изложени в решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22220424001282-020-001/13.03.2024 г., връчена по електронен път на 19.03.2024 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220424001282-020-002/18.06.2024 г., с които е възложено извършването на ревизия на Д. Л. Л. за установяване на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г.

Цитираните заповеди са издадени от С. Й. Г. и Е. С. Х., в качеството на заместник на С. Й. Г., по силата на Заповед №Д-1336/17.06.2024 г. на директора на ТД на НАП В., и двете на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощени на основание чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ със Заповед №ЗЦУ-ОПР- 24/15.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, Заповед ЖЗ-ЦУ-502/13.03.2024 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП, Заповед №З-ЦУ-2303/06.11.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С., С. Й. Г. е оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22220424001282-092-001/02.09.2024 г., срещу който не е подадено възражение.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт № Р-22220424001282-091-001/24.09.2024 г., издаден от С. Й. Г. – орган, възложил ревизията и С. А. Д. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 30.09.2024 г.

С ревизионния акт са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2022 г. в размер на 107 034,00 лв., ведно с лихви за забава в размер на 20 161,50 лв.

Установено е, че Д. Л. Л. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от закона е данъчно задължено лице за доходите си от източници в Република България и в чужбина. За ревизирания период лицето не е било регистрирано по ЗДДС и не е подало годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2022 г. Жалбоподателят е женен и има едно непълнолетно дете.

Съгласно данните от Търговския регистър към Агенцията по вписванията Д. Л. Л. е съдружник, едноличен собственик на капитала, управител и представляващ множество търговски дружества. Същият е регистриран и като ЕТ „Ел Он Давид Леви“, ЕИК[ЕИК], който не е декларира л дейност. Установено е, че през 2022 г. е предоставил по банков път на „Лева Аду“ ООД сума в размер на 7 000,00 лв. с основание „заем от собственик“.

При извършените проверки е установено, че жалбоподателят е получавал възнаграждение по договор за управление и контрол в „Интелиджен т Пропърти Инвестмънтс“ ООД, като за него е деклариран месечен осигурителен доход в размер на 1 500,00 лв.

В хода на ревизията са изискани документи и писмени обяснения от задълженото лице, както и информация от търговски банки, застрахователни дружества и трети лица. Извършени са проверки в информационните масиви на НАП и са събрани доказателства, подробно описани в ревизионния доклад.

Съгласно констатациите в ревизионното производство жалбоподателят е заявил, че постъпилата

по личната му банкова сметка на 12.04.2022 г. сума от 140 000 евро от „Интернешънъл Медикал Асистънс“ ЕООД е получена във връзка с услуга за познат, управител на дружеството, чиято банкова сметка била закрыта. Посочил е, че със средствата са извършени плащания към контрагенти на дружеството, а именно 17 200 евро към MPN Container Trading GmbH на 14.04.2022 г. и 117 000 евро към I. D. на 19.04.2022 г. На 26.04.2022 г. от MPN Container Trading GmbH са му върнати 15 000 евро, които впоследствие са преведени на RPS Express Ltd.

Писмено е заявено от жалбоподателя, че през 2022 г. е получавал възнаграждения от Д. „ИНТЕЛИДЖЕНТ С.“, ЕИК[ЕИК], заеми от същото дружество, както и е получават парични средства от родителите си, които живеят в И.. Подпомагали са го регулярно със суми до 50 000,00 лв. на година от компенсациите, които са получавали от Г., като оцелели от Х..

Извършена е насрещна проверка на Д. „ИНТЕЛИДЖЕНТ С.“, в хода на която не са представени никакви документи. Поради това не е изяснено основанието за получените от жалбоподателя по негова лична банкова сметка парични преводи от това дружество в общ размер на 53 120,00 евро /левава равностойност 105 893,69 лв./ и съответно за наредените от него преводи в полза на същото дружество в размер на 21 422,42 евро /левава равностойност 41 898.61 лв./. От представляващата дружеството В. П. писмено е обяснено, че не е извършвало икономическа дейност. Не е имала достъп до интернет и мобилното банкиране, не е правила преводи от сметките на дружеството.

При анализ на банковите сметки на жалбоподателя са установени транзакции от значение за данъчното облагане. През 2022 г. по лична банкова сметка в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, с основание захранване на сметка, са внесени на каса парични средства, както следва: на 02.02.2022 г. са внесени 1 000.00 евро от Р. М. К., на 04.07.2022 г. - 7 165,00 евро от Е. Р. И., на 18.11.2022 г. - 1 000,00 евро от Х. Н. Ч., на 02.12.2022 г. - 990.00 евро от В. А. П. /общо 10 155,00 евро с левова равностойност 19 861,45 лв./. По същата банкова сметка лично от жалбоподателя са внесени на каса през 2022 г. общо 313 861,05 евро /левава равностойност 613 858,86 лв./, с основание захранване на сметка. По посочената банкова сметка през 2022 г. са наредени 24 превода от Д. „ИНТЕЛИДЖЕНТ СЪРВИЗ“ на обща стойност 53 120,00 евро с основание прехвърляне на средства. На 31.03.2022 г. са наредени 7,59 евро от WOLT TEL AVIV PL, на 12.04.2022 г. - 140 000,00 евро от „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ МЕДИКАЛ АСИСТЪНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с основание договор за заем, на 26.04.2022 г. - 15 000,00 евро от MPN CONTAINER TRADING GmbH, на 05.12.2022 г. - 68,66 евро от Ю. БУЛ“ ЕООД и на 09.12.2022 г. -255.30 евро от EYAL NATAN.

По банкова сметка на жалбоподателя в П. АД през 2022г. от С. Ф. са преведени 500.00лв.

Жалбоподателят е заявил, че полученият превод от „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ МЕДИКАЛ АСИСТЪНС“ ЕООД е по повод услуга на познат, който е управител на дружеството, чиято банкова сметка е закрыта. Извършени са плащания към доставчици на това дружество, които са видни от изходящите преводи на 14.04.2022 г. /17 200,00 евро към MPN CONTAINER TRADING GmbH/, на 15.04.2022 г. /не е налице превод по фактури към конкретен контрагент/ и на 19.04.2022 г. /117 000.00 евро към I. D./. На 26.04.2022 г. от MPN CONTAINER TRADING GmbH са му върнати 15 000,00 евро, които на 28.04.2022 г. са преведени на друго дружество - RPS EXPRESS LTD.

На „Интернешънъл Медикал Асистънс“ ЕООД е извършена насрещна проверка, при която документи не са представени. След анализ на счетоводните регистри на дружеството не са установени сделки с посочените контрагенти. Поради липса на доказателства за твърдените плащания сумата от 140 000 евро е приета като облагаем доход по чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ и е включена както в приходната част на съпоставката между доходите и разходите, така и при

формирането на данъчната основа. Извършените преводи към MPN Container Trading GmbH, I. D. и RPS Express Ltd. в общ размер на 149 200 евро са отчетени като разходи.

Жалбоподателят е заявил също, че на 25.05.2022 г. и 26.05.2022 г. е внесъл по банковата си сметка общо 131 000 евро, които впоследствие са преведени на Z. Logistic S. Ltd., И., за закупуване на автомобил за негов бизнес партньор, като впоследствие сумата му била възстановена. В подкрепа на тези твърдения не са представени писмени доказателства.

Посочено е още, че на 08.04.2022 г. жалбоподателят е получил заем от Лиор Бабадосов в размер на 84 300 евро за закупуване на автомобил Porsche Cayenne Hybrid с рама № W. и рег. [рег.номер на МПС] от „Порше Мобилити БГ“ ЕООД. Твърди, че впоследствие автомобилът е бил прехвърлен на Лиор Бабадосов като услуга за приятел. За предоставения заем не са представени доказателства. Представен е единствено договор за продажба на автомобила на Лиор Бабадосов за сумата от 87 000 евро.

Поради липсата на доказателства относно основанието за постъпилите по банковите сметки суми и извършените вноски на каса от физически и юридически лица, органите по приходите са приели, че постъпилите средства в размер на 430 057,24 лв. представляват недеklarирани облагаеми доходи. За такива са приети и внесените лично от жалбоподателя по банковите му сметки парични средства в размер на 613 858,86 лв., поради недоказан произход. Посочените суми са включени както в приходната част на съпоставката между доходите и разходите, така и при формирането на данъчната основа по чл. 17 ЗДДФЛ.

Установили също, че през 2022 г. жалбоподателят е придобил автомобила Porsche Cayenne Hybrid за сумата от 164 289,72 лв., удостоверена с фактура №[ЕГН]/11.04.2022 г., издадена от „Порше Мобилити БГ“ ЕООД. Няколко дни по-късно автомобилът е продаден на Лиор Бабадосов за сумата от 87 000 евро, равностойна на 170 157,21 лв., която сума не е отразена като доход за годината.

Органите по приходите са приели, че от продажбата е реализиран облагаем доход, тъй като между придобиването и продажбата на автомобила не е изтекъл едногодишният срок по чл. 13, ал. 1, т. 2, б. „а“ ЗДДФЛ. Данъчната основа е определена като разлика между продажната и покупната цена и възлиза на 5 867,49 лв., която сума е включена при формирането на годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ като недеklarирани облагаем доход.

От жалбоподателя е изискано да декларира размера на разполагаемите парични средства в брой към 01.01.2022 г. Такива не са били заявени, поради което органите по приходите са приели, че към посочената дата лицето е разполагало с парични средства в размер на 0,00 лв. Жалбоподателят е декларирал извършени пътувания в страната и чужбина през 2022 г., като е посочил разходи в размер на 11 000,00 лв. За целите на изготвената съпоставка между доходите и разходите са възприети декларираните от лицето данни.

Установени са разходи за застрахователни премии, банкови такси и комисиони, наложи глоби, телекомуникационни услуги и вода за 2022 г. в общ размер на 6 695,49 лв., които са включени в разходната част на съпоставката между доходите и имуществото на лицето за ревизирания период. От представените банкови извлечения е установено също, че жалбоподателят е извършвал покупки чрез POS терминал, представляващи разходи за издръжка и живот, както и плащания за наем. Общият размер на тези разходи възлиза на 63 431,18 лв., като същите са отчетени при извършената съпоставка. От данните в информационната система на НАП е установено, че през 2022 г. на името на Д. Л. Л. са отчетени покупки на монети, адвокатски консултации, нотариални услуги и други доставки от регистрирани по ЗДДС лица на обща стойност 2 643,38 лв. Допълнително е установено плащане в размер на 400,00 лв. чрез системата на „Изипей“ АД с получател Е. И..

През ревизионния период не са установени разпоредителни сделки с недвижими имоти на територията на страната. При анализ на движението по банковите сметки на жалбоподателя е установено, че през 2022 г. са извършени преводи с основание „заем от съдружник“, както следва: 4 029,52 лв. към „И Ем Джи Мюзик“ ООД, 43 028,26 лв. към RPS Express Ltd. и 7 000,00 лв. към „Лева Аду“ ООД. Установени са и множество преводи от банковите сметки на жалбоподателя към физически и юридически лица, чийто общ размер за 2022 г. възлиза на 778 645,44 лв. Тази сума е отразена в разходната част на съпоставката между получените доходи и извършените разходи. Подробни данни относно отделните преводи, основанията за извършването им и техните получатели са изложени на стр. 37–38 от ревизионния доклад.

В хода на ревизията е извършен анализ на доходите на жалбоподателя, източниците на финансиране, имущественото му състояние и направените от него разходи. Въз основа на събраните доказателства е изготвена съпоставка между доходите и разходите му, при която е установено несъответствие между доходите и имуществото на лицето за 2022 г.

При изготвянето на съпоставката не са били включени доходите и разходите на съпругата на жалбоподателя – С. Л.. Установено е, че по отношение на нея е извършена отделна ревизия, при която за 2022 г. е констатирано превишение на доходите над разходите в размер на 8 204,79 лв. Посочената сума е използвана за компенсиране на установения недостиг на парични средства на жалбоподателя за същия период.

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са приели, че са налице предпоставките за прилагане на особения ред за определяне на данъчната основа по чл. 122–124 ДОПК. На жалбоподателя е връчено Уведомление № Р-22220424001282-113-001/14.08.2024 г., с което е уведомен, че данъчната основа за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2022 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 ДОПК.

Прието е, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 5 и т. 7 ДОПК, а именно: неподаване на декларация до започване на ревизията, наличие на данни за укрити доходи, липса на документи, необходими за установяване на данъчната основа, както и несъответствие между декларираните доходи и имущественото състояние на лицето за периода. На жалбоподателя е предоставен 14-дневен срок за представяне на становище и доказателства. Едновременно с това му е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № Р-22220424001282-040-003/14.08.2024 г., с което е указано да попълни декларация по чл. 124, ал. 3 ДОПК за 2022 г. Попълнената декларация е приложена към административната преписка.

За 2022 г. органите по приходите са установили превишение на разходите над доходите на жалбоподателя в размер на 20 557,35 лв. Въз основа на това е формирана данъчна основа по реда на чл. 122 ДОПК в размер на 1 070 340,94 лв., включваща установения недостиг на парични средства, определените като доходи от други източници, постъпления по банков път и внесени в брой суми в общ размер на 1 043 916,10 лв., както и недекларирания доход от продажба на моторно превозно средство в размер на 5 867,49 лв.

Въз основа на така определената данъчна основа, на основание чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, е установено задължение за данък върху доходите в размер на 107 034,00 лв., както и лихва за забава в размер на 20 161,50 лв.

РА е оспорен по административен ред, като с Решение № 783/09.07.2025 г. директорът на дирекция ОДОП го е изменил, като установеното задължение за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2022 г. в размер на 107 034,00 лв. е определено на 104 978,00 лв. и съответната лихва. В мотивите на решението е прието за неоснователно възражението за нищожност на ревизионния акт. Посочено е, че ревизията е възложена от надлежно оправомощени лица, извършена е в предвидените

от закона срокове, а ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени в изискуемата форма и съдържат всички законово установени реквизити. Отбелязано е още, че актовете са връчени по предвидения в ДОПК ред. Поради това възражението за нищожност е счетено за неоснователно.

При административния контрол на ревизионния акт решаващият орган е преценил, че предмет на производството е определянето на годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2022 г. и произтичащото от нея задължение за данък върху доходите на физическите лица. Според решаващия орган задължението произтича от недеklarирани облагаеми доходи, получени по банков път, наличие на несъответствие между доходите и разходите на лицето, както и от недеklarирани доход от продажба на моторно превозно средство. В решението е посочено, че жалбоподателят не е декларирал налични парични средства към 01.01.2022 г., макар да е твърдял, че е бил подпомаган от родителите си и е получавал доходи и преди ревизионния период. След служебна проверка е установено, че за продължителен период от време не са декларирани трудови правоотношения и други доходи. Прието е обаче, че следва да бъде призната начална наличност в размер на 5 000 лв., съобразно трайната практика на дирекция ОДОП С.. Решаващият орган е приел за показателен факта, че жалбоподателят не е бил назначен по трудов договор или по договор за управление и контрол в Д. „Интелиджент Сървиз“, но въпреки това през 2022 г. е получавал регулярни банкови преводи от това дружество на обща стойност 105 893,69 лв. Според изложените мотиви тези средства са били използвани за покриване на извършените от него разходи и представляват индикация за недеklarирани доходи.

По отношение на сумата от 140 000 евро, преведена по личната банкова сметка на жалбоподателя от „Интернешънъл Медикал Асистънс“ ЕООД, е прието, че липсват доказателства, удостоверяващи твърдението му, че средствата са били използвани за плащания към доставчици на дружеството. Отбелязано е, че като основание за превода е бил посочен договор за заем, но такъв договор не е представен нито от жалбоподателя, нито от дружеството. Поради това не е прието за доказано, че сумата е предоставена във връзка с дейността на дружеството или под формата на заем.

Посочено е, че на жалбоподателя е била предоставена възможност да установи произхода на получените по банковите му сметки средства, но не са представени конкретни писмени доказателства в подкрепа на дадените обяснения. Липсвали и доказателства относно твърдяното получаване на заем от Лиор Бабадосов в размер на 84 300 евро.

При тези данни е прието, че са налице предпоставките за извършване на ревизия по особения ред на чл. 122 и сл. ДОПК.

Посочено е, че през 2022 г. жалбоподателят не е декларирал доходи, с които да обоснове извършените разходи, като същевременно е внесъл по банковите си сметки суми в размер на 613 858,86 лв., за които не са представени доказателства относно техния произход. Отделно от това по банковите му сметки са постъпили парични преводи от физически и юридически лица в размер на 430 057,24 лв., за които също не е установено да представляват необлагаеми доходи. Поради това е прието, че са налице данни за укрити доходи по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК.

По повод възражението относно непрегледаните документи, иззети от ГДБОП, решаващият орган е посочил, че по преписката е приложен протокол за претърсване и изземване, от който се установява, че иззетите вещи и документи не са относими към

имущественото състояние, доходите и разходите на жалбоподателя и не биха могли да променят направените от органите по приходите констатации.

Въпреки това директорът на дирекция ОДОП е установил, че при извършената съпоставка между доходите и разходите не е била отчетена продажбата на автомобила Porsche Cayenne Hybrid за сумата от 170 157,21 лв. в приходната част на анализа. Поради това е приел, че не е налице установеното с ревизионния акт превишение на разходите над доходите в размер на 20 557,35 лв.

Същевременно е прието, че жалбоподателят е реализирал облагаем доход от продажбата на автомобила, тъй като между придобиването и продажбата му е изтекъл период по-малък от една година. Въз основа на представените документи облагаемият доход е определен като разлика между продажната цена от 170 157,21 лв. и цената на придобиване от 164 289,72 лв., или 5 867,49 лв., който не е бил деклариран.

В заключение е приел, че постъпилите по банковите сметки на жалбоподателя средства правилно са квалифицирани като недеklarирани доходи, тъй като не са представени доказателства, че попадат сред необлагаемите доходи по ЗДДФЛ. Поради това е приел ревизионния акт за законосъобразен в тази му част и е изменил същия единствено по отношение на размера на установения недостиг, респективно на дължимия данък.

По делото са приобщени доказателства от ревизионното производство, както и представените в хода на производството писмени доказателства.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

Ревизионният акт, в оспорената част се обжалва в срок, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за основателна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от РД, които на практика представлява неразделна част от издадения РА. Оспореният акт съдържа разпоредителна част, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По делото са представени доказателства за валидност на притежаваните от органите по приходите електронни подписи, анализът на които обосновава извод за това, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис.

Съгласно Тълкувателно решение № 3/26.06.2025 г. на Върховния административен съд на Република България - ОСС от I и II колегии на ВАС - ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП.“

В този смисъл е решението на ОС на съдиите от ВАС, в диспозитива се постановява, че „Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по

приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10. ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция".

Процесният РА е издаден от органи по приходите от компетентната ТД на НАП, доколкото ревизията е възложена от оправомощените за това лица, приключила е в определения от закона и съгласно ЗВР срок, РД и РА са издадени от компетентните органи по приходите, в изискуемата от закона форма и съдържат реквизитите по чл. 117, ал. 2 и чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Видно от документите по преписката РД и РА са връчени по реда на чл. 117, ал. 4 и чл. 119, ал. 4 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за нищожност на РА.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима.

Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на процесуалния ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които да опровергае фактическите констатации в ревизионния акт. За да се приложи презумпцията на чл. 124, ал. 2 ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

В случая, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за ревизирия период, по отношение на лицето е констатирано наличие на данни за укрити приходи или доходи, като определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите. Настоящата инстанция намира, че в случая посочените основания по чл. 122, ал. 1 от ДОПК не са установени, а още по – малко безспорно, видно от събраните по делото писмени доказателства.

Действително жалбоподателят не е декларирал разполагаеми парични средства към 01.01.2022 г. но е заявил, че е подпомаган от родителите си и е получавал доходи и преди 2022 г. Последното е напълно логично и житейски оправдано, поради което съдът намира, че напълно необосновано РО са прели че лицето е разполагало само с 5 000.00 лв. към 01.01.2022 г. Изследвайки банкови сметки, постъпващи суми приходи и разходи на лицето и то само в рамките на една година, безспорно напълно неоправдано от

ревизиращите органи е прието, че жалбоподателят е разполагал в началото на периода само с 5 000лв. Поради това и е следвало да приемат обясненията от жалбоподателя. Няма спор и жалбоподателят не отрича, че по личната му банкова сметка в П. АД на 12.04.2022 г. е постъпила сума в размер на 140 000,00 евро от „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ МЕДИКАЛ АСИСТЪНС“ ЕООД. Следва да се отбележи също обаче, че като основание за превода е вписано „договор за заем“. Жалбоподателят е уведомен за невъзможността да бъде осъществен контакт с управителя на проверяваното дружество, но същият не може да носи отговорност за действия на други лица и дори и да иска да окаже съдействие на органите по приходите да установят връзка с него, то не може да търпи негативни последици, ако не може да осъществи такава. Задължение на РО е било да установят управителя на дружеството и извършат проверка. В случай изводите на приходните органи почиват не на безспорни установявания, а на предположения. От ревизиращите органи не са събрани безспорни доказателства за укрита доходи от жалбоподателя за периода, поради което и незаконосъобразно ревизията е извършена по особения ред. Не правилен се явява извода, че е установено основанието по чл. 122, ат. 1, т. 2 от ДОПК /да са налице данни за укрита доходи в размер на 1 043 916.10 лв./, за провеждане на ревизията по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК. Доказателствената тежест не е преминала върху ревизираното лице.

Не са били прегледани, съответно взети предвид и иззетите документи от ГДБОП, въпреки, че са налице данни от приложен протокол за претърсване и изземване от 23.02.2023 г. на адрес в [населено място], ул. „ „ №26, ет. 5, ап. 10, на който се намира служебен офис на КНЦ „К.“ с управител С. С. Л., ползван от жалбоподателя. В тази връзка не може да се приеме, че описаните в протокола документи не касаят имущественото състояние и доходите на жалбоподателя, както и извършените от него разходи. Такива документи не са преглеждани и не е установено, че не касаят имущественото състояние и доходи на жалбоподателя, съответно извършени от него разходи.

Предвид изложеното, необосновано и недоказано органите по приходите са приели постъпилите по банкови сметки на жалбоподателя суми за недекларирани, укрита доходи.

С оглед гореизложеното, съдът намира че в оспорената част РА следва да бъде отменен, като на основание чл.161, ал.1 ДОПК, с оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, за което са ангажирани доказателства, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят общо 6161,06 евро(25,56 евро за държавна такса по делото и 6135,50 лв. за адвокатско възнаграждение). Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение с оглед на фактическата и правна сложност на делото и престираното процесуално представителство, както и материалния интерес по делото.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Л. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ул. „ „ № 26, ет. 5, ап. 10, Ревизионен акт № Р-22220424001282-091-001/24.09.2024 г., издаден от С. Й. Г. – орган, възложил ревизията, и С. А. Д. – ръководител на ревизията, в частите потвърден

с Решение № 783/09.07.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., за установено задължение за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2022 г. в размер определен на 104 978,00 лв., ведно със съответната лихва в размер на 19 807,52 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на Д. Л. Л., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ул. „“ № 26, ет. 5, ап. 10, разноси по делото в размер на общо 6161,06 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪД

ИЯ: